

РЕШЕНИЕ

№ 13215

гр. София, 03.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав, в
публично заседание на 10.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **12420** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. чл. 76б, ал. 1, т. 2, вр. с чл. 84, ал. 2 от ЗУБ. Образувано е по жалба на Х. А. Х., [дата на раждане] в [населено място], обл. Д. З. - С., гражданка на С., с ЛНЧ [ЕГН], срещу Решение № 160Х/29.10.2025 г. на интервюиращ орган, с което не е допусната последващата ѝ молба за международна закрила с вх. № УП 34032 от 15.10.2025 г.

С жалбата се оспорва посоченото решение, като се твърди, че е постановено в нарушение на чл. 76б, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 58, ал. 5 от ЗУБ. Сочи се, че на молителката не е оказано съдействие в производството и не ѝ е указано на разбираем за нея език, че след подаването на молба с рег. № УП 34032 от 15.10.2025 г. следва да представи писмени доказателства, както и да се позове на нови обстоятелства, които да са подкрепени с такива писмени доказателства. В тази връзка твърди, че от страна на административния орган е нарушена разпоредбата на чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, която се явява процесуална гаранция, че търсещото закрила лице ще бъде в състояние да предприеме адекватни действия, включително и по изпълнение на своите законови задължения, за да има възможност молбата му да бъде допусната до разглеждане и евентуално разгледана по същество. Сочи се нарушение на принципа, закрепен в чл. 12 от АПК, задължаващ органите да осигурят откритост, достоверност и пълнота на информацията в административното производство. По същество жалбоподателката счита, че административният орган не е извършил анализ на предпоставките за предоставяне на международна закрила по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ с оглед на това дали се позовава на нови факти и обстоятелства, които са от съществено значение както за личното ѝ положение, така и за страната ѝ на произход. Твърди, че са налице нови факти

от съществено значение, касаещи личното ѝ положение и ситуацията в държавата ѝ на произход, предвид които животът ѝ там е застрашен. Навеждат се доводи, че общоизвестно обстоятелство е влошената обстановка в С., настъпила през последните месеци след свалянето на президента Б. А., което довело до хиляди жертви от страна на цивилното население. Предвид изложеното жалбоподателката счита, че като не е съобразил всички гореизложените факти и обстоятелства, административният орган е постановил незаконосъобразен акт, който следва да бъде отменен. Моли за отмяната на същия.

В съдебно заседание жалбоподателката се явява лично и поддържа жалбата. Моли да бъде уважена поради опасност за живота ѝ при връщане в С.. Представява се от адв. Т., който се позовава на съществени административнопроизводствени нарушения, включително не е назначен преводач на жалбоподателката, които опорочават оспорвания акт. Иска се отмяната му.

Ответникът се представлява по делото от юрисконсулт П., която оспорва жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

За първи път молителката подава молба за закрила с вх. № 2622/21.08.2024 г. на РПЦ Х.. В личното си интервю в процедурата по разглеждане на тази молба, съгласно Протокол от интервю рег. № УП 34032/26.09.2024 г., разказва, че е [дата на раждане] в [населено място], обл. Д. З., че е арабка, мюсюлманка - сунит и лично нямала проблеми поради своя етнос или религия. Твърди, че не е била заплашвана, арестувана или съдена. Нямала взаимоотношения с армията, с въоръжените групировки или с полицията и не членувала в политическа партия. Съобщава, че не е омъжена, не била образована и работила в селското стопанство. Напуснала С. в края на месец юли 2024 г., нелегално, сама, за Турция, влязла в България на 20.08.2024 г., нелегално, пеша.

По тази молба за закрила председателят на ДАБ при МС се е произнесъл с Решение № 1558 от 12.02.2025 г., с което на чужденката е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 8 и на основание чл. 75, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 9 от ЗУБ. Решението е връчено лично на 24.02.2025 г. и е обжалвано в законовия срок пред Административен съд - Хасково. С Решение № 2944/26.03.2025 г., постановено по адм. дело № 446/2025 г., Административен съд - Хасково отхвърля жалбата на чужденката срещу горе-цитираното решение на председателя на ДАБ при МС, което е обжалвано в законовия срок от чуждата гражданка пред Върховния административен съд. С Решение № 7539 от 08.07.2025 г. по адм. дело № 4775 от 2025 г. ВАС отхвърля касационната жалба и Решение № 1558 от 12.02.2025 г. на председателя на ДАБ – МС влиза в сила.

Подадена е последваща молба за международна закрила, вх. № УП 34032 от 15.10.2025 г. на РПЦ Х. на Държавна агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), от Х. /собствено/ А. /фамилно/ Х. /бащино/, от женски пол, [дата на раждане] в [населено място], обл. Д. З. С., гражданство С., арабка по народност, вероизповедание: мюсюлманка - сунит, семейно положение - неомъжена, ЛНЧ:[ЕГН].

Молбата е мотивирана с възникнали нови обстоятелства след свалянето на Б. А. от власт и влошената обстановка в С., настъпила през последните месеци в резултат от това. Сочи се, че несигурността и размириците продължават и са предизвикали хиляди жертви от страна на цивилното население. На следващо място, се твърди, че животът в страната ѝ бил застрашен, тъй като била напуснала семейството си, което я заплашило с убийство, ако се завърне в С..

По молбата е налице произнасяне с Решение № 160X от 29.10.2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС, с което не е допусната последващата молба на Х. А. до производство за предоставяне на международна закрила, което е предмет на контрол в настоящото съдебно производство. В мотивите е посочено, че молителката не се позовава на нови обстоятелства от

съществено значение за предоставяне на статут, в това число релевантни и достоверни писмени доказателства, обосноваващи риск за живота и свободата ѝ в С., които да обуславят допускането на последваща молба до производство за предоставяне на международна закрила. Решението е връчено на Х. А. Х. на 19.11.2025 г.

На 20.11.2025 г. е депозирана жалба срещу Решение № 160X от 29.10.2025 г. на интервюиращия орган при ДАБ от Х. А. Х., във връзка с което е образувано настоящото съдебно производство.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Жалбата е депозирана в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ и е процесуално допустима като подадена от лице с право и интерес от оспорване и срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол.

По същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, упълномощен със Заповед № РД05-298/13.04.2022 г. на председателя на ДАБ.

Обжалваният акт е мотивиран с разпоредбата на чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, във връзка с чл. 76а от ЗУБ и чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, съгласно която въз основа на представени от чужденеца писмени доказателства органът не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила, в случай че чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

На основание чл. 76а от ЗУБ, преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2. Съгласно последната разпоредба, подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III. Двете хипотези са дадени алтернативно и наличието на нови обстоятелства от съществено значение за която и да е от тях – личното му положение или страната на произход, е основание молбата да бъде допусната до разглеждане.

Съгласно разпоредбата на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което: 1. допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила; 2. не допуска последваща молба до производство за предоставяне на международна закрила.

Съгласно пар. 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, "последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата.

В случая с Решение № 1558/12.02.2025 г. на председателя на ДАБ при МС е отказано предоставяне на международна закрила на жалбоподателката Х. Х., което е влязло в сила след потвърждаването му с Решение № 2944/26.03.2025 г., постановено по адм. дело № 446/2025 г. на Административен съд – Хасково, което е оставено в сила от Върховния административен съд с Решение № 7539 от 08.07.2025 г. по дело № 4775/2025 г. Съгласно мотивите на решението, чужденката мотивира молбата за закрила с обстановката в С.. Пред интервюиращия орган, чужденката не е направила твърдения да е лично заплашвана в страната си на произход. Спрямо нея не е упражнявано физическо насилие, няма данни да е била обект на репресии. В интервютата

чужденката изрично е посочила, че не е членувала в политически партии, не е била преследвана заради религиозните си или други морални убеждения.

В депозираната последваща молба по чл. 76б от ЗУБ жалбоподателката се е мотивирала със заплахи за живота ѝ, произтичащи от нарушаване на племенните обичаи, поради което не можела да се върне в страната си на произход. Представя документ на арабски език с превод на български, в който се твърди, че Х. А. Х. е заплашена с физическо насилие от нейните роднини, защото я считат за нарушителка на изостаналите племенни обичаи. Документът е подписан от старейшина (мухтар) на квартал А. Ф. в [населено място], област Д. Ез-З.. По делото не са налични данни, от които да бъде направен категоричен извод относно автентичността на документа и качеството на посочената длъжност. Поради това посоченото доказателство не следва да бъде кредитирано безусловно. Съгласно даденото тълкуване в Решение на СЕС от 10 юни 2021 г. LH срещу Staatssecretaris van J. en Veiligheid по дело C-921/19 (т.44.46), всеки документ, представен от кандидата (молителя) в подкрепа на молбата му за международна закрила, трябва да се счита за елемент от нея, който следва да се вземе предвид в съответствие с член 4, параграф 1 от Директива 2011/95, и следователно невъзможността да се установи автентичността на този документ или липсата на какъвто и да е източник, подлежащ на обективна проверка, не може сама по себе си да обоснове изключването на такъв документ от разглеждането, към което решаващият орган е длъжен да пристъпи съгласно член 31 от Директива 2013/32. Затова, що се отнася до последваща молба, недоказаната автентичност на даден документ не може да доведе автоматично до недопустимост на тази молба, без да се разгледа въпросът дали този документ представлява нов факт или нов елемент и евентуално дали той увеличава в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95.

На следващо място, молителката сочи, че са възникнали нови обстоятелства, свързани със свалянето на Б. А. от власт и влошената обстановка в С. в резултат от това, които са настъпили през последните месеци. Соци се, че несигурността и размириците продължават и са предизвикали хиляди жертви от страна на цивилното население, поради което връщането ѝ в страната на произход ще застраши основни нейни права като правото на живот и свобода и ще бъде изложена на риск от тежки посегателства.

В оспорвания акт, с който не е допусната до разглеждане по същество последващата молба на жалбоподателката, са изложени мотиви, че молителката не е конкретизирала коя е промяната в нейния живот или в обстановката в С., която би засегнала съществено и негативно нейните основни човешки права и свободи. В подадената молба нямало посочена заплаха, която да е свързана с конкретни лични обстоятелства като раса, религия, етнос, политическо мнение или социална група. Молителката не е посочила нито в основното производство за предоставяне на международна закрила, нито в настоящото такова, че принадлежността ѝ към конкретна религиозна, етническа, политическа или социална група в С. е довела или би довела до конкретна заплаха, както от страна на бившата, така и от страна на новата власт в С. или от някоя групировка, на която държавата не може или не желае да противодейства. Органът излага аргументи, че в интервюто с молителката в производството по предоставяне на закрила, същата не е посочила наличието на такава заплаха. Чужденката не представила писмени доказателства, с които да мотивира твърдението си за наличие на опасност за живота ѝ, при завръщането ѝ в С.. Опасенията от заплахите на семейството ѝ били субективни и биха могли да се избегнат, ако тя се завърне в С. и се установи да живее далеч от тях. Приема се, че в последващата молба на молителката не се установява наличие на обективни заплахи, които биха обосновали тежки посегателства на нейните основни човешки права, за да се очаква повишаване на вероятността от

такива, което е от значение за предоставяне на закрила.

Както сам органът посочва в мотивите на оспорвания акт, за нови обстоятелства по смисъла на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ следва да се приемат не само тези, които са възникнали след приключването на предходното производство, но и такива, които не са били изложени от кандидата в него, с уточнението да са от съществено значение за личното положение на кандидата или страната му на произход, т.е. да са релевантни за правилното решаване на основния спор относно наличието на материално - правните предпоставки по чл. 8 или чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на международна закрила. Поради това следва да бъде разгледано заявеното с последващата молба твърдение на молителката за заплаха от последствия, засягащи живота и здравето ѝ, произтичащи от неспазване на племенни обичаи.

В представената като част от административната преписка справка за актуалното състояние на ситуацията в С. липсват данни относно положението на жените и особено в ситуацията на молителката, която самоволно е напуснала семейството си, какви са племенните обичаи и включват ли насилие в такива случаи. Също така не са изследвани данни относно наличието на неравноправно третиране на лица от женски пол, на домашно насилие и прилагане на принуда спрямо такива лица. Изследването на тези обстоятелства е от съществено значение за преценката относно допустимостта на последващата молба на жалбоподателката предвид ново представеното писмено доказателство за заплахи от нейни близки.

Във връзка със заплахата за живота ѝ, която би възникнала от самото ѝ присъствие на територията на страната по произход, органът е разгледал обстановката в С. във връзка с чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Посочил е, че за релевантност с тази норма не е достатъчно да е налице само страх у конкретното лице, а е необходимо да има сериозна заплаха от реално посегателство. Сочи, че фокусът не е върху наличието на въоръжен/и конфликт/и, а върху нивото на насилие, породено от този/тези наличен конфликт/и. Оценката на обстоятелствата, свързани със ситуацията в държавата на произход на чужденката, е извършена въз основа на информацията, изнесена в справка с вх. № МД-02-423/05.08.2025 г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС, относно актуалната обществено-политическа обстановка в С. и състоянието на сигурността в провинция Д. ал 3.. В справката се посочва, че през март 2025 г. Сирийската мрежа за човешки права (SNHR) регистрира 23 смъртни случая на цивилни лица в провинция Д. ал 3., през април 2025 г. - 12 смъртни случая, а през май 2025 г. в провинцията са регистрирани осем смъртни случая на цивилни лица. За периода между март и май 2025 г. Университетът в У. (UCDP) регистрира 54 цивилни жертви в провинция Д. ал 3.. Цитират се данни от справката, съгласно която Доверителният фонд за възстановяване на С. (S. R. T. F., SRTF) наскоро одобрява стартирането на Фаза II на своята интервенция „Подкрепа на здравните услуги в провинциите Р.-и-Д. ал 3.“, като тази инициатива идва в отговор на увеличената необходимост в Североизточна С., където достъпът до здравеопазване е ограничен поради нефункциониращи съоръжения, недостиг на финансиране и голямо търсене. Посочените обстоятелства са представени като бъдещи проекти, които към момента не са реализирани и не може да се приеме, че подобряват състоянието на здравеопазването в района към настоящия момент, поради което позоваването на тях не е обосновано. Предвид динамичната ситуация и нестабилното политическо и международно положение на страната към момента не могат да се правят изводи относно промяна на състоянието на социалното и здравно обслужване в положителна посока на база предполагаемо изпълнение на политиката за възстановяване на С..

В приложената по делото справка вх. № МД-02-423/05.08.2025 г. са изложени данни по отношение на провинция Д. Ал З., в които се сочи, че към март 2025 г. предизвикателствата пред сигурността в Североизточна С., включително в провинция Д. ал З., продължават. Сблъсъците в този район имат за последица жертви и разселване на цивилни лица, а присъствието на клетки на "Ислямска държава" (ИД) увеличава тази уязвимост. Между 9 декември 2024 г. и 31 май 2025 г. ACLED регистрира 638 свързани със сигурността инциденти в провинция Д. ал З.. За периода между 1 март 2025 г. и 31 май 2025 г. същата организация регистрира 307 инцидента, свързани със сигурността (дефинирани като "битки", "експлозии/дистанционно насилие" и "насилие срещу цивилни") в провинция Д. ал З., което е най-високият брой такива инциденти сред всички сирийски провинции през този период. От тях 109 са отчетени като инциденти на "насилие срещу цивилни", 103 са "битки", а 95 са "експлозии/дистанционно насилие". През референтния период ACLED регистрира свързани със сигурността инциденти и в трите окръга на провинцията, като най-голям брой е документиран в окръг Д. ал З. (156 инцидента), следван от Ал М. (96 инцидента) и А. К. (55 инцидента). Според данни на ACLED, неидентифицирани въоръжени групировки са основните участници в около 48% от всички свързани със сигурността инциденти през референтния период, особено в инциденти, отчетени като "експлозии/дистанционно насилие", причинени от противопехотни мини и импровизирани взривни устройства. През март 2025 г. Сирийската мрежа за човешки права (SNHR) регистрира 23 смъртни случая на цивилни лица в провинция Д. ал З., случая, през април 2025 г. - 12 смъртни случая, а през май 2025 г. в провинцията са регистрирани осем смъртни случая на цивилни лица. За периода между март и май 2025 г. Университетът регистрира 54 цивилни жертви в провинция Д. ал З..

Видно е, че проблемите, свързани със сигурността за цивилното население, продължават, като изложените от органа данни за тенденция на намаляване на смъртните случаи с цивилни лица не са убедителни предвид незначителното намаляване на жертвите през месеците март, април и май, както и краткия период от време, от който се прави извадката, което води до извод, че тези данни може да се дължат на случайност, а не на трайна тенденция към намаляване на жертвите. От друга страна, в справката се споменава, че районът в някои негови части е контролиран от въоръжени групировки и Ислямска държава, които продължават да извършват действия, с които застрашават живота и здравето на множество цивилни лица, които се намират в района. Съгласно разпоредбата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, която е изцяло в синхрон с чл. 15 б. "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. (отм. с Директива 95/2011/ЕО) относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци и като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Със свое Решение от 17.02.2009 г. по дело № C-465/07/M. E. and Noor E. vs Straatssecretaris van J./, по отправено от холандска страна преюдициално запитване за приложението на чл. 15 б. "в" от Директива 2004/83/ЕО на

Съвета, Съдът на ЕС (приложимо и по отношение на действащата вече Директива 95/2011), се постановява, че въпросната норма следва да се тълкува в смисъл, че: 1. съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателства, че той представлява специфична цел, поради присъщи на неговото лично положение елементи; и 2. съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държавата-членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилното лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхна територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи.

Във връзка с горното е необходимо да се изследва въпросът дали са налице нови факти и обстоятелства относно държавата по произход на молителката, които биха обусловили извод за наличие на реална опасност от тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Следва да се анализира конкретно периодът от постановяване на отказа на председателя на ДАБ да предостави статут до настоящия момент, като в тази връзка следва да се посочи, че ответникът не е ангажирал актуална справка от дирекция „Международна дейност“ за ситуацията в страната, доколкото при разглеждане на последваща молба за предоставяне на международна закрила следва да се вземат предвид актуалните към този момент данни. Последната представена по делото справка е от 05.08.2025 г., а оспорваният акт е издаден на 16.10.2025 г.

Доколкото твърденията на молителката в депозираната последваща молба касаят ситуацията в страната по произход след произнасяне по първата молба за закрила и последвалите обстоятелства след падане на решима на Б. ал-А. в края на 2024 г., включително атаки от групировката „Ислямска държава“, сблъсъци в района, имащи за последица жертви и разселване на цивилни лица, инциденти, свързани със сигурността, чийто брой е най-висок в провинция Д. ал 3., за правилната преценка на настоящата молба е необходимо да се получат актуални данни относно тези обстоятелства. Бланкетно е посочено в оспорвания акт, че не съществува пряка заплаха спрямо чужденеца при евентуалното му завръщане в държавата по произход и няма съществено изменение на положението в С., установено в предходното административно и съдебно производство. В случая са налице нови обстоятелства относно държавата по произход, които не са преценени и обсъдени от административния орган, като не е събрана необходимата за произнасяне по молбата информация в нарушение на чл. 35 от АПК, а именно – не е поискана от дирекция „Международна дейност“ актуална справка за състоянието на сигурността в С. и конкретно в провинция Д. Ал 3., както и за положението на жените и наличието на случаи на насилие по полов признак. Това налага отмяна на оспорения акт и връщане на преписката за произнасяне по всички представени доказателства, както и събиране на горепосочените такива.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав приема, че обжалваният административен акт е издаден при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, което е възможно да е повлияло на

материалната му законосъобразност, поради което следва да бъде отменен като незаконосъобразен и преписката да бъде върната на органа за ново произнасяне с оглед дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

Водим от горното, Административен съд София-град, Трето отделение 67-ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Х. А. Х., [дата на раждане] в [населено място], обл. Д. З. - С., гражданка на С., с ЛНЧ [ЕГН], Решение № 160Х/29.10.2025 г. на интервюиращ орган при ДАБ - МС, с което не е допусната последващата ѝ молба за международна закрила с вх. № УП 34032 от 15.10.2025 г.

ИЗПРАЩА делото като преписка на компетентния орган на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет за ново разглеждане и произнасяне по последващата молба за международна закрила с вх. № УП 34032 от 15.10.2025 г. на Х. А. Х., [дата на раждане] , в [населено място], обл. Д. З. - С., гражданка на С., с ЛНЧ [ЕГН], при изпълнение на задължителните указания по прилагането и тълкуването на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: